

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS-Jazz, Mdr. De geschiedenis van de Jazz, deel 22.

laet 1 Bessie Smith: Mama's got the blues (Clarence Williams, Martin)
 B/1 - 2:56 - CBS 66258

"Mama's got the blues", muziek van Clarence Williams, gezongen door Bessie Smith in New York voor Columbia op 30 april 1923, met begeleiding van pianist Fletcher Henderson. In de tijd dat Louis Armstrong bij de band van Henderson speelde, was hij op de plaat met een aantal zangeressen te horen, waarbij Bessie Smith. 14 januari 1925, met Fred Longshaw op harmonium, in William Christopher Handy's "St. Louis Blues".

laet 2 Bessie Smith: St. Louis Blues (W.C. Handy)
 A/voorlaatste - 3:09 - CBS 66264

Bessie Smith met trompettist Louis Armstrong in "St. Louis blues". Vier maanden later werd ze begeleid door een kleine groep uit de Henderson band. Joe Smith-cornet, Charlie Green-trombone, Buster Bailey-klarinet en Coleman Hawkins-tenorsaxofoon. Fletcher Henderson-piano, ~~na~~ op banjo Charlie Dixon, en tenslotte Ralph Escudero-tuba die op de platen Bob genoemd werd. Nogmaals een W.C. Handy compositie: "The Yellow Dog blues".

laet 2 Bessie Smith: The Yellow Dog blues (W.C. Handy)
 B/5 - 3:01 - idem

"The yellow dog blues", verhaal over een ^{heer} ~~man~~ die er met de trein vandoor was, en zoals uit het slot blijkt, gevonden werd "where the Southern cross' the Yellow Dog". Dus: waar twee spoorwegen elkaar kruisen - de Southern Railroad Company, en de Yazoo/Delta Line. Yazoo Delta, initialen Y.D., en dat werd Yellow Dog. Bessie Smith met een septet uit de Fletcher Henderson band, voor Columbia, New York, 5 mei 1925. Fletcher Henderson was een veel beter pianist dan Clarence Williams die als eerste begeleider-op-de-plaat van Bessie Smith optrad, maar Williams had andere capaciteiten. 8 oktober 1898 was hij geboren in Plaquemine Delta, Louisiana, toen hij 8 was verhuisde de familie naar New Orleans. Op zijn 12e liep Clarence Williams van huis weg, ^(alle) niet met het circus mee maar met Billy Kersand's Minstrel Show. Terug in New Orleans begon hij piano te spelen en in 1913 schreef hij zijn eerste songs. Nadat hij o.a. gespeeld had bij Armand J. Piron en omstreeks 1917 bij de band van W.C. Handy, begon hij met Piron een muziekuitgeverij. Die verplaatste hij naar Chicago terwijl Piron uit de zaak ging, later vestigde Williams zich in New York. Niet alleen leidde hij daar zijn uitgeverij, in 1923 werd hij Artists & Repertoire Manager Producer voor de Race Records afdeling van Okeh, ~~Records~~. Tot en met '2

(Vanwege een dame)

Het mes sneed nu aan vele kanten. Als componist was hij zijn eigen uitgever, als producer speelde hijzelf piano in de door hem samengestelde groepen, en daarmee nam hij ~~ook~~ zijn eigen muziek op.

30 juni 1923 in zijn 'Blue Five' een kameraad met wie hij tussen 1914 en '17 door Texas getoerd had: sopraansaxofonist Sidney Bechet.

aat 3 Clarence Williams' Blue Five: Wild cat blues (C. Williams, Fats Waller)
A/2 - 3:00 - CBS 63092

"Wild cat blues" van Clarence Williams en Fats Waller, 30 juni 1923 voor Okeh in New York opgenomen ~~met~~^{met} Thomas Morris-cornet, Charlie Irvis-trombone, Sidney Bechet-sopraansaxofoon, Clarence Williams-piano en Buddy Christian-banjo. Sidney Bechet was 14 mei 1897 geboren in New Orleans, maar het is zeer goed mogelijk dat het een aantal jaren eerder was. Als klein jongetje ging hij klarinet spelen en tot 1917, het jaar dat hij voorgoed zijn geboortestad verliet, was hij met iedereen te horen, Freddy Keppard, King Oliver en John Robichaux inclusief. Via-via kwam hij in '17 aan in Chicago en ging daar naast klarinet ook een als een altsaxofoon gevormde sopraan bespelen. Met het Southern Syncopated Orchestra van Will Marion Cook ging hij eerst naar New York en daarna, juni 1919, Londen - waar hij een rechte sopraansaxofoon kocht. Cook's drummer Bennie Peyton vormde met een aantal weglopers een eigen kleiner orkest dat januari/februari ¹⁹²⁰ in Londen voor Columbia twee ~~stukken speelde~~^{stukken speelde}, die opnametechnisch zo slecht waren dat ze nooit zijn uitgebracht. Dus duurde het tot 1923 in New York, toen Bechet inmiddels ook nog naar Parijs geweest was en dirigent Ernest Ansermet geheel in de ban van zijn spel was geraakt. Hoewel die 'Blue Five' van Clarence Williams de kerninstrumentatie van ~~de~~^{aan} New Orleans Band had, hijzelf en Bechet ook uit de Crescent City kwamen, is de speeltrant van de groep duidelijk niet New Orleans. Het blijkt vooral uit de ~~wreed~~ opname na "Wild cat blues": "Kansas City Man".

dem Clarence Williams Blue Five: Kansas City Man (Clarence Williams, John)
A/1 - 2:57 - idem

"Kansas City Man" - 30 juni 1923 voor Okeh. Ook Clarence Williams maakte gebruik van Louis Armstrong's aanwezigheid in New York, 1924/'25, en aan hem danken we een aantal unieke platen met Armstrong en Sidney Bechet samen. Op 17 oktober '24 is Bechet op klarinet te horen aan begin en slot van "Texas Moaner Blues".

dem Clarence Williams' Blue Five: Texas moaner blues (Cl. Williams, Barnes)
A/voorlaatste - 3:13 - idem

"Texas moaner blues", 17 oktober 1924 met trompettist Louis Armstrong en Sidney Bechet op klarinet, daarna sopraansaxofoon en tenslotte weer klarinet. Sterke persoonlijkheden als Armstrong en Bechet, de eerste generatie grote improviserende solisten, gingen bij een confrontatie geen haarbreed voor elkaar uit de weg, Een zeer fraai voorbeeld daarvan is een opname van 8 januari 1925 die helaas ontsierd wordt door de nodeloos tijd in beslag nemende zang van Eva Taylor. Maar aangezien Clarence Williams in 1921 met haar getrouwd was organiseerde hij op die manier weer extra familie-inkomsten. Armstrong en Bechet: "Cake walkin' babies from home".

dem

Clarence Williams Blue Five: Cake walkin' babies from home (C.Williams A/laatste - 3:01 - Idem Troy, Smith)

"Cake walkin' babies from home", Clarence Williams' Blue Five met Louis Armstrong-trompet, Charlie Irvis-trombone, Sidney Bechet-sopraan saxofoon, Clarence Williams-piano, Buddy Christian-banjo en mevrouw Williams, Eva Taylor-zang. New York, 8 januari 1925 voor Okeh. Armstrong ging later terug naar Chicago en Bechet in september met de Revu Nègre naar Parijs waarin Josephine Baker de ster was. Clarence Williams (hij overleed 6 november 1965) was een goed zakenman en niet zo'n beste pianist. In New York stond toen overduidelijk aan de top: James P. Johnson.)

laat 4 James P. Johnson: Carolina shout (James P. Johnson)
B/laatste - 2:42 - CBS BPG 62090

"Carolina shout", ~~van en door James P. Johnson~~, opgenomen in New York voor Okeh, 18 oktober 1921, ~~XXXXXX Maar over hem volgende week, dit is het~~ eind van deel 22 in De Geschiedenis van de Jazz, Mdr.

*die als samkoniist
vooral bekendheid
kreef door Baby won't you please come home en Royal
Jarden
Blues,*

0 0 0 0 0